

Byl jednou jeden hrad a v tom hradě strašilo. Strašila tam Bílá paní a Kostlivec. Za rok se tam měla přestěhovat jedna dívka, jmenovala se Anna. Uplynul rok, Anna vešla do hradu, ale nebála se. Uviděl Bílou paní – a ta se lekla a zmizela. Anna říká: „Tady se všichni bojí!“ *Kačka Kašparová*

Včely žijí v úlech. Na jaře vylétají a před zimou se znovu scházejí. V úlu smí být vždy jenom jedna královna - pokud jsou v úlu královny dvě, včely jednu zabijí. Včelí královna může nasázet víc jak pět tisíc vajíček. Když včela píchne, zemře. Včely rády lezou na sladký. Živí se pylem. Včelí královna je mnohem větší než ostatní včely, proto jí ustupují. Včely mají dva páry křídel a sosák a vzadu žihadlo. Včely mají víc jedu než vosy, proto když píchnou, zemřou. Včela se pozná od vosy tak, že je chlupatá. Píchnutí od vosy se pozná tak, že nebudete mít v ráně žihadlo, avšak od včely ano. Poučení: nemáte důvod bát se hmyzu, je tisíckrát menší a bojí se nás mnohem víc.

Sofie Horáková

Rána jako dům,
vyžil se nám rum.
Kdyby ho včely lízaly,
bůh ví, kam by lítaly.
Nemůžu ho pít sama
vypije ho máma.
Máma ho pít nemůže,
máme ho plné kaluže.

Anežka Šubrtová

Sen

Přišel jsem do zámku a tam bylo hodně věcí a já si je prohlížel. Najednou na mě něco začalo svítit - a to byl drak, kterého jsem si vymyslel ve snu.

Standa Plešner

Drak

Když v příběhu uvidím draka a přiblížím se k němu, tak na něj dám ruku a je můj. A nakonec si ho osedlám a letím na něm.

Standa Plešner

Jednou

Jednou mě napadli zombíci, ale s pomocí táty jsem vyčaroval Patrona a zahnal všechny zombíky.

Standa Plešner

Když druhá večere předčí tu první

Nedělní večer, po krátce přeháňce, přinesl osvěžení v podobě posezení pod širým nebem, spojeným s výukou společenského chování s lektory Prokopem a Kubou.

Včera večer bylo Kinderštůbe a u toho jsem skoro usnula, ale nešlo mi to, protože Prokop furt mluvil do mikrofonu. Měla jsem fialové šaty a růžové boty. Seděla jsem úplně uprostřed oblouku. Nakonec jsme tancovala s Vincentem a bylo to dost hrozný.

Anežka Šubrtová

Velký vůz a sršeň

Je podzim a pouštíme draka, listy jsou v červené a v zelené barvě. Těšíme se na zimu, až budeme jezdit na bobech a na sáních. Těšíme se taky na jaro, až budou ptáci zpívat a kytky vonět. A potom se těšíme taky na léto, protože budu s dismaňákem na táboře. Když jsem byla poprvé na táboře, tak u nás v pokoji byla sršeň a padaly kroupy. Taky jsme viděli Velký vůz. Ta sršeň byla na záchodě, a tak ji velký holky zabily.

Anežka Šubrtová

Dětská apokalypsa

Dětská apokalypsa nastane roku 2782. Zaviní ji počítač, který bude mít v paměti staré zavirované složky, kde budou informace a nepovedené dětské apokalypsy z roku 1975. Data tam budou tak dlouho, že se počítač zblázní a protože bude napojený na megafon ve městě, vyvolá to v dětech neuvěřitelnou sílu, takže bude jen otázkou času, kdy se všechno uklidní. *JaVo a MaCa*

Chcete-li dětičky na želivském soustředění pozdravit korespondencí prostřednictvím klasické České pošty, učiňte tak na známou adresu: letní tábor DRDS
Sportpark Kocanda
394 44 Želiv

Vy se opakovaně ptáte, my trpělivě a upřímně odpovídáme:

Jak to bude tuto sobotu?

V sobotu 15. srpna nastane, jak známo, půlka tábora. V rámci letošního ročníku festivalu Musica Figurata uvedeme v malovaném refektáři želivského kláštera dvě představení k připomenutí blížícího se 80. výročí vzniku DRDS. Na obě srdečně zveme rodiče i známé:

17:00

Norbert Frýd:

Květovaný kůň

20:00

Renata Pohorská:

Kam kane mana

Pro obě představení platí, že se platí... dobrovolné vstupné. K tomu jen malou poznámku: obdobně tomu bylo i při našem představení *Zrcadlené tváře*, které jsme zde před dvěma lety zahráli bratrům Jiřímu a Danielovi Reynkovým. Nabyli jsme tehdy dojmu, že vstupné bylo až příliš pojato jakožto dobrovolné. Pro tentokrát bychom tedy (aniž to samotní pořadatelé tuší) doporučili rodinné vstupné alespoň 100,- Kč.